

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/285/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314208530
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4314208530.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., R. XXX/XX, o zaplatenie 1.046,05 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 441,34 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 493,13 eura od 24.08.2010 do 20.05.2013, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 441,34 eura od 21.05.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba sa v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 15,62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy vo výške 1.046,05 eura s príslušenstvom.
2. V podanej žalobe žalobca ďalej uviedol, že uzatvoril dňa 04.12.2009 so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400026476 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 40,56 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve.
3. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 170,75 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 5 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1046,05 eura dňa 24.08.2010. Túto sumu neuhradil ani čiastočne.
4. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 02.01.2015 č. k. 11RO/364/2014-26 platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk.
5. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 25.05.2015 č. k. 11RO/364/2014-42 podľa vtedy platného ust. § 173 ods. 2 veta prvá O.s.p. platobný rozkaz pre nemožnosť doručenia žalovanému do vlastných rúk zrušil v plnom rozsahu.
6. Žalobca pred prvým pojednávaním písomným podaním zo dňa 23.11.2017 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 51,79 eura a požiadal o čiastočné zastavenie konania.
7. Žaloba bola doručená žalovanému podľa § 116 ods. 2 CSP.

8. Okresný súd Levice vo veci rozhodol rozsudkom dňa 04.12.2017 č. k. 13C/285/2015-91 tak, že konanie v časti o zaplatenie 51,79 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24.08.2010 až do zaplatenia zastavil a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

9. Proti rozsudku Okresného súdu v Leviciach zo dňa 04.12.2017 č. k. 13C/285/2015-91 podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie proti zamietajúcej časti a proti nároku na náhradu trov konania. Žalobca v podanom odvolaní namietol nezákonnosť postupu súdu, ktorý na premlčanie prihliadal ex offa. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že postup súdu a jeho rozhodnutie odporujú nielen ustanoveniam zákona č. 250/2007 Z. z., ale sú aj v rozpore so základnými ústavnými princípmi. Poukázal na to, že v priebehu konania nebola žalovaným vznesená námietka premlčania. Poukázal na to, že súd nebol ani oprávnený prihliadať na premlčanie ex offa, nakoľko ide o postup založený na retroaktívnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.. Predmetné ustanovenie bolo do zákona č. 250/2007 doplnené novelizačným zákonom, a to č. 102/2004 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014. V zmysle prechodného ustanovenia (§ 29b zákona č. 250/2007 Z. z.) pre zmeny účinné od 01.05.2014 platí, že ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014. Súd tak svojím postupom porušil zákaz spätnej pôsobnosti právnych noriem a v konaní, ktoré bolo začaté pred 01.05.2014 použil také ustanovenie, ktoré nebol oprávnený aplikovať.

10. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.12.2018 č. k. 7Co/96/2018-154 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.12.2018 č. k. 7Co/96/2018-154 vyplýva, že súd prvej inštancie nárok žalobcu zamietol, pretože z úradnej povinnosti skúmal premlčanie uplatneného nároku žalobcu bez vznesenej námietky premlčania stranou sporu. Súd prvej inštancie poukázal pri rozhodnutí na ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z.. Ďalej odvolací súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 07. februára 2018, ktorý vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe predmetného nálezu stratilo citované ustanovenie § 5b účinnosť, a to dňom 27.09.2018, kedy bol nález publikovaný v Zbierke zákonov, pričom zákonodarca je povinný toto ustanovenie uviesť do súladu s Ústavou Slovenskej republiky do 6 mesiacov odo dňa jeho zverejnenia v zbierke zákonov, inak stráca aj platnosť. Odvolací súd poznamenal, že nález o nesúlade ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. s čl. 46 Ústavy SR bol publikovaný v Zbierke zákonov dňom 27.09.2018, preto je nevyhnutné neaplikovať predmetné právne ustanovenie na právne vzťahy, ktorých stranou je spotrebiteľ, vzhľadom na stratu jeho účinnosti. Z dôvodu zmeny právnej úpravy Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 04.12.2017 č. k. 13C/285/2015-91 zrušil a uložil súdu prvej inštancie preskúmať nárok žalobcu a vo veci rozhodnúť.

11. Ďalej odvolací súd v odôvodnení uviedol, že vychádzajúc z vyššie uvedeného nálezu, teda aj napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie vychádzal pri jeho rozhodovaní v predmetnej veci z platného a účinného práva, vychádzal tiež z predpokladu ústavnosti sporného ustanovenia, dospel odvolací súd k potrebe zrušenia napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Nesúladnosť sporného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bola ústavným súdom konštatovaná až neskôr, avšak s poukazom na to, že nález ústavného súdu ex tunc, nemožno argumentáciu súdu prvej inštancie, ktorou odôvodnil zamietnutie časti žaloby žalobcu považovať za správnu. Súd prvej inštancie aj napriek tomu, že v čase jeho rozhodovacej činnosti vychádzal z právne súladnej právnej normy, v dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorým vyslovil nesúladnosť § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prišlo k takej podstatnej zmene okolností, v dôsledku ktorých odvolací súd musí konštatovať, že súd prvej inštancie zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Právny zástupca žalobcu, žalobca sa na nariadené pojednávanie dňa 30.04.2019 nedostavili, predvolanie mali riadne a včas doručené, právna zástupkyňa žalobcu neúčast' súdu ospravedlnila elektronickým podaním doručeným súdu dňa 04.04.2019 s tým, že žalobca súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci aj v neprítomnosti.

13. Žalovaný na pojednávaní dňa 30.04.2019 poukázal na to, že žalovanú sumu vie zaplatiť iba v splátkach, avšak nevie súdu preukázať výšku svojho mesačného príjmu, pretože pracuje ako fyzická osoba podnikateľ a má nepravidelný príjem čo do výšky s tým, že jeden mesiac čistý príjem predstavuje sumu 500 eur a iný mesiac sumu 800 eur.

14. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

15. Súd vykonal dokazovanie oznámením žalobcu žalovanému o zosplatnení úveru žalobcom dňa 29.07.2010, zmluvou o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 zo dňa 04.12.2009, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8400026476, kartou klienta vytlačenu dňa 29.11.2013, výpisom z Obchodného registra na žalobcu, doručenkou o doručení oznámenia o zosplatnení úveru žalovanému.

16. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

17. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

22. Podľa § 3 ods. 2 vyššie citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 4 ods. 1 vyššie citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba,

ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

26. Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

27. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

29. Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009) pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

30. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

32. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.07.2010 do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.12.2018 č. k. 7Co/96/2018-154 preskúmal nárok žalobcu a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 441,34 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 493,13 eura od 24.08.2010 do 20.05.2013, a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 441,34 eura od 21.05.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, pričom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

36. Žalobca uzatvoril so žalovaným písomnú zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 dňa 04.12.2009, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura. Žalovaný mal úver splácať mesačne vo výške 40,56 eura počnúc dňom 16.01.2010 do 16.06.2012. Žalovaný celkove na poskytnutom úvere zaplatil sumu vo výške 274,33 eura s tým, že táto suma bola uhradená žalovaným ešte pred podaním žaloby. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posudzovať podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na tú skutočnosť, že žalobca uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere v pozícii veriteľa, a to v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, nakoľko je zrejmé, že nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na to, že žalovaný uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere ako fyzická osoba, súd aplikoval na zmluvný vzťah medzi stranami sporu spotrebiteľské právo vrátane ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

37. Žalovaný splácal žalobcovi splátky tak, ako je to rozpísané v karte klienta zo dňa 29.11.2013. Žalovaný zaplatil žalobcovi dňa 14.01.2010 sumu 40,56 eura, dňa 06.04.2010 sumu vo výške 40,56 eura, dňa 06.04.2010 sumu vo výške 8,51 eura, dňa 14.04.2010 sumu vo výške 32,05 eura, dňa 14.04.2010 sumu vo výške 8,51 eura, dňa 13.05.2010 sumu vo výške 32,05 eura, dňa 13.05.2010 sumu vo výške 8,51 eura, dňa 21.05.2013 sumu vo výške 32,05 eura a dňa 21.05.2013 sumu vo výške 19,74 eura.

38. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný mal splácať úver mesačne v období od 16.01.2010 do 16.06.2012 vo výške 40,56 eura. Je zrejmé, že žalovaný podľa karty klienta úver nesplácal riadne a včas, a preto žalobca dňa 29.07.2010 oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 5, 6 a 7, teda splátkami, ktoré boli splatné v období od 16.05.2010 (vrátane) do 16.07.2010 (vrátane), pričom suma omeškaných splátok predstavuje 121,68 eura. V tomto oznámení uviedol žalovanému, že ak sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti s tým, že si žalobca bude môcť uplatniť aj zmluvné sankcie, pričom žalovaný stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinný splatiť naraz. Žalovaný preukázateľne po oznámení o zosplatení zo dňa 29.07.2010 žalobcovi nepoukázal žiadne splátky, pričom oznámenie o zosplatení prevzal dňa 02.08.2010, a preto sa stali všetky splátky splatné podľa oznámenia o zosplatení dňom 17.08.2010, t. j. uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia, t. j. od 02.08.2010. Žalobca určil predčasnú splatnosť v oznámení zo dňa 29.07.2010 v súlade s bodom 13, 13.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe oznámenia o zosplatení sa preto stala splatná celá pohľadávka žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 voči dlžníkovi dňom 17.08.2010.

39. Je zrejmé z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 zo dňa 04.12.2009, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, pričom žalobca uzatváral predmetnú zmluvu ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere ako spotrebiteľ, fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a preto na daný právny vzťah súd aplikoval

ustanovenia o spotrebiteľskom práve v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného od 01.12.2009 do 31.12.2009), t. j. ku dňu, kedy bola revolvingová zmluva pod č. 8400026476 medzi stranami sporu uzavretá (04.12.2009). Súd sa zaoberal tým, či zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 obsahuje všetky všeobecné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), kde je uvedené, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. K tomu, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala všetky náležitosti, vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) Zákona č. 258/2001 Z. z. aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je zrejmé z údajov o požadovanom revolvingovom úvere v zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 zo dňa 04.12.2009, že v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza predpokladaná RPMN za úver 68,79 %, pričom žalobca uviedol do schváleného revolvingového úveru predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 55,30 %. Vzhľadom k tomu, že strany sporu sa nedohodli na ročnej percentuálnej miere nákladov, súd mal za to, že spotrebiteľský úver - zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8400026476 nemá náležitosť vyžadovanú v ustanovení § 4 ods. 2 písm. j) Zákona č. 258/2001 Z. z.. V bode 5 zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 58,68 %, pričom v bode 6 po schválení revolvingového úveru už žalobca uviedol predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 55,30 %. Navyše súd pripomína, že v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza RPMN za úver vo výške 66,12 %, pričom ročná úroková sadzba úveru je vyššia ako RPMN za úver, nakoľko je uvedená v bode 6 vo výške 68,79 %. V zmluve o revolvingovom úvere v bode 6 je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 68,79 % a RPMN za úver vo výške 66,12 % ročne, teda ročná úroková sadzba je vyššia ako údaj o RPMN, čo matematicky podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné už len z toho dôvodu, že do údajov o RPMN je zarátaný aj úrok. Nemôže byť preto ročná úroková sadzba vyššia ako RPMN. Totiž v hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je aj úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Súd pripomína, že žalovaný podpísal zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400026476 dňa 27.11.2009 a žalobca dňa 04.12.2009. Pri podpise zmluvy žalovaným dňa 27.11.2009 boli vyplnené len údaje v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere, pričom údaje v bode 6 zmluvy boli žalobcom do zmluvy doplnené až dňa 04.12.2009. V bode 5 zmluvy je uvedená iná výška predpokladanej RPMN za úver ako v bode 6 - v kolónke pre RPMN za úver, tiež je v bode 5 zmluvy uvedená iná výška predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu ako v bode 6 zmluvy. RPMN je podstatnou náležitosťou zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z., pričom sa zmluvné strany na tejto náležitosti nedohodli, súd vyhodnotil zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400026476 za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z., pretože ročná percentuálna miera nákladov je podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z., je náležitosťou, ktorej absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy. V zmluve o revolvingovom úvere č. 8400026476 je nesprávne v bode 6 uvedená ročná úroková sadzba, ktorá nemôže byť vyššia ako RPMN za úver. Výška ročnej úrokovej sadzby je náležitosťou podľa § 4 ods. 2 písm. h) zák. č. 258/2001 Z. z., ktorá ak je nesprávna, tiež má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

40. S poukazom na tieto skutočnosti súd mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. 8400026476 neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z., je potrebné zmluvu o revolvingovom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov, a preto nárok žalobcu zamietol v časti o zaplatenie 552,92 eura.

41. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura, pričom žalovaný žalobcovi zaplatil sumu vo výške 222,54 eura. Z uvedeného dôvodu, vzhľadom k tomu, že zmluvu o revolvingovom úvere súd vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov, žalobcovi svedčí iba nárok na zaplatenie sumy vo výške 441,34 eura (663,88 eura - 222,54 eura = 441,34 eura). To znamená, že súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 441,34 eura, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom (663,88 eura) a zaplatenými úhradami žalovaného (222,54 eura).

42. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi zo sumy 493,13 eura 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 493,13 eura od 24.08.2010 do 20.05.2013 (dňa 17.08.2010 nastala okamžitá splatnosť úveru) a 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 441,34 eura od 21.05.2013 do zaplatenia. Súd pri priznávaní ročnej výšky úroku z omeškania prihliadol na čiastočné späťvzatie vo výške 51,79 eura a aj na zamietajúcu časť nároku žalobcu súdom vo výške 552,92 eura (1.046,05 eura pôvodná výška nároku mínus zamietajúca časť, t. j. 552,92 eura = 493,13 eura). Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 441,34 eura, čo predstavuje pôvodnú istinu 1.046,05 eura -

51,79 eura (časť, v ktorej bolo konanie zastavené) - 552,92 eura (zamietajúca časť nároku), t. j. 441,34 eura. Nárok na ročný úrok z omeškania súd priznal podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

43. Súd žalovanému dlh nepovolil splácať v splátkach, pretože uviedol, že nevie preukázať výšku svojho mesačného príjmu.

44. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. Žalobca sa celkove domáhal zaplata sumy vo výške 1.046,05 eura, pričom súd konanie zastavil v časti o zaplata 51,79 eura bez toho, aby žalovaný v tejto časti plnil. Súd preto vyhodnotil čiastočné späťvzatie žaloby vo výške 51,79 eura tak, že zastavenie konania zavinil žalobca. Po čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 51,79 eura zostala predmetom konania istina vo výške 994,26 eura, pričom súd v tejto časti vyhovel vo výške 441,34 eura a zamietol v časti o zaplata 552,92 eura. Žaloba nebola dôvodná v časti o zaplata 51,79 eura, v ktorej súd konanie zastavil a v zamietajúcej časti vo výške 552,92 eura (51,79 eura + 552,92 eura = 604,71 eura). Neúspech žalobcu preto predstavuje sumu vo výške 604,71 eura, čo je v percentuálnom vyjadrení 57,81 % a úspešnosť žalobcu predstavuje nárok o zaplata 441,34 eura, čo predstavuje jeho úspešnosť v rozsahu 42,19 %. Z uvedeného dôvodu bol žalovaný úspešný v časti 15,62 % (57,81 % - 42,19 %).

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.